THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription 50 Cents a Year. FEBRUARY 1969 VOL. 53—No. 6

BOLD FACTS FROM THE HEBREW BIBLE

By RACHMIEL FRYDLAND

ABRAHAM LINCOLN is known the world over as the one who freed the slaves. In our country he is also remembered for his honesty and for being a man who paid attention to facts and not to mere opinions. His honesty was well illustrated by the response he, as a lawyer, made to a client. Before he became President, a man requested that he take his case to the court. After listening to the client's story, Mr. Lincoln said:

> Well, you have a pretty good case in technical law, but a pretty bad one in equity and justice. You will have to get some other fellow to win this case for you. I couldn't do it. All the time while standing talking to that jury I'd be thinking 'Lincoln, you are a liar' and I believe I should forget myself and say it aloud.

Mr. Lincoln relied not on opinions but on facts and this was shown by his response to a deputation who pressured him to proclaim emancipation before it could be done.

This was the dialogue:

"How many legs will a sheep have if we call a tail a leg?" Lincoln asked.

"Five," they answered.

"You are mistaken," said Lincoln, "for calling a tail a leg doesn't make it so."

In other words, facts remain facts regardless of our opinions of them. We may dislike the facts, but our dislikes will not alter them. Rather, our thinking should be conditioned by facts and thus correspond to truth. We therefore present to you three startling facts which no person, Jew or Gentile, dares to reject or ignore.

The first startling fact is —

THE PROMISE

OF A NEW COVENANT (TESTAMENT)

Some people erroneously think that there is a Jewish Bible and a Christian or Gentile Bible — two separate Bibles. There is no such thing at all. The word Bible is derived from the Greek meaning "book." There is therefore only one book, actually one Jewish Book for all of its sixty-six separate volumes were written by Jewish people. For "unto them (the Jewish people) were committed the oracles of God" (New Testament — Romans 3:2).

In the *Yeshivah* where I studied as a young man, we were so immersed in the Talmudic-rabbinic interpretation of the Mosaic laws that we ignored the study of the rest of the Bible. With the rise of the Zionist Movement, there came a new interest in the Bible, including study of the Prophets; since herein were found the promises of Israel's restoration to her own land. This resulted also in a new interest in the New Testament Scriptures.

In our Torah there is the description of the *brit rishonim* which is translated in Leviticus 26:45 "covenant of their ancestors" but which means literally "covenant — the first." Thus we have a first covenant in Leviticus in the *humash*, the *Torah*. There is the definite promise of the New Covenant in Jeremiah 31:31. Let us quote directly from the Word of God:

> Behold, the days come, saith the LORD, that I will make a new covenant with the house of Israel, and with the house of Judah: Not according to the covenant that I made with their fathers in the day that I took them by the hand to bring them out of the land of Egypt; which my covenant they brake, although I was an husband unto them, saith the LORD: but this shall be the covenant that I will make with the house of Israel; After those days, saith the LORD, I will put my law in their inward parts, and write it in their hearts; and will be their God, and they shall be my people (Jeremiah 31:31-33).

The first and second Covenants are one Book; the Covenant of Law and the Covenant of Grace. The first is a Covenant of promise and the second, a Covenant of fulfillment. The first looked forward to the coming of Messiah Who would die a sacrifice for our sins; the second described how all these events happened and were fulfilled in the Lord Jesus, God's sacrifice for our sins. Have you ever read this second portion of our Scriptures? If you haven't, then you have missed the real meaning and fulfillment of our own *Tenach*, the Hebrew Scriptures!

The second startling fact is —

THAT THE MESSIAH HAS ALREADY COME

Religious Jews have no difficulty in believing that Messiah is to suffer indescribable pain and torture for the sins of Israel, for this is the clear teaching of Isaiah chapter 53. The prophet describes: how He was despised and rejected of men; how He is led as a lamb to the slaughter; and as a sheep before her shearers is dumb, so He opened not His mouth. The Talmud records the opinion of the rabbis that He shall be called "the leper of the princely house" for it is written in Isaiah 53:4, "surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows: yet we did esteem him stricken (Hebrew, a leper), smitten of God, and afflicted!"

There is also no doubt that in the Talmud Zechariah 12:10, "they shall look upon me whom they have pierced," refers to Messiah, the son of Joseph. The Talmud puts it this way:

> "the interpretation which makes the weeping and mourning refer to Messiah Joseph's son fits well in with the verse of Zechariah 12:10 'they shall look upon me whom they have pierced, and they shall weep for him as one weepeth for an only begotten'" (Talmud — tractate Sukkah 52:a).

But as firmly as these facts are estab-

DANIEL'S SEVENTY WEEKS

Is there truly such a place in our T'nach, Old Testament, that predicts the exact time of the coming of the Messiah? Is the name of the Messiah mentioned in the T'nach, Old Testament? Are we justified in waiting for Messiah's coming or is it true that the Jewish prophets of God spoke clearly that the Messiah must come before the city of Jerusalem and the Temple (Bet Hamikdash) were destroyed by the Romans? If you would like to examine it for yourself we invite you to write for a copy of our book entitled: "DANIEL'S SEVENTY WEEKS". It will be sent to you promptly, free of charge. Our address:

The SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York, N. Y. 10023

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York, N. Y. 10023
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

lished, so also is the fact that Messiah was to come before Titus, the Roman Emperor, destroyed the second Temple in Jerusalem. This is made clear in the Torah, in the Prophets, and in the Writings — all three parts of the Tenach.

In the Torah, Jacob prophesied by the Holy Spirit and said:

> The sceptre shall not depart from Judah, nor a lawgiver from between his feet, until Shiloh come; and unto him shall the gathering of the people be (Bereshit — Genseis 49:10).

Shiloh, the Messiah, to whom the nations gather and obey, is to come while some symbol of kingship still remains in Judah, not after all symbols of sceptre and kingly rule are taken away. It would then be too late to correspond to prophecy and to God's Word.

In Haggai the prophet, speaking by the Holy Spirit, makes it clear that Messiah must come while the second Temple is in existence. We read:

> For thus saith the LORD of hosts; Yet once, it is a little while, and I will shake the heavens, and the earth, and the sea, and the dry land; And I will shake all nations, and the desire of all nations shall come: and I will fill this house with glory, saith the LORD of hosts. The silver is mine, and the gold is mine, saith the LORD of hosts. The glory of this latter house shall be greater than of the former, saith the LORD of hosts: and in this place will I give peace, saith the LORD of hosts (Haggai 2:6-8).

Messiah, the Desire of all Nations and the Prince of Peace, was to come while the Temple built in Haggai's time was still standing. *He* was to be its glory in comparison with the material glory of Solomon's Temple. If Messiah did not appear before that great Temple was destroyed, this prophecy would be meaningless!

In the Writings, we find the positive prophecy given by the angel Gabriel to Daniel, that beloved man of God:

> And after threescore and two weeks shall Messiah be cut off . . . and the people of the prince that shall come shall destroy the city and the sanctuary (Daniel 9:26).

The City of Jerusalem and the Sanctuary were destroyed by the Roman hordes under Vespasian and Titus. Unless Messiah came before that date of destruction, this prophecy by Gabriel is also unfulfilled!

These facts are based on God's Word, and repeated more than three times in the three divisions of our Tenach so as not to leave us in any doubt. We appeal to you, dear reader, to have an open mind and weigh these matters for yourself!

Finally, consider the third startling fact —

GOD AND HIS SON

Jews and Muslim Arabs are now engaged in fierce strife for the very survival of Israel. However, in one matter some of our people even agree with the Muslim teaching: "God has no Son." Why should we agree with them? The Torah speaks of Israel as being God's son, even His firstborn:

> And thou shalt say unto Pharaoh, Thus saith the LORD, Israel is my son, even my firstborn: and I say unto thee, Let my son go . . . (Exodus 4:22, 23).

If Israel is a son, should not Messiah then be a *special* Son, since He is to be the best and the perfect one of our people? **Here are the facts, clearly taught in our Tenach, that Messiah the Anointed One is to be the Son of God.** In the Psalms of David, we read,

> Yet have I set my king upon my holy hill of Zion. I will declare the decree: the LORD hath said unto me, Thou art my Son; this day have I begotten thee (Psalm 2:6, 7).

Thus in the holy Psalms, which a pious Jew recites daily, or at least once a week, we are taught the facts — facts which are the very opposite of our prejudices. The prejudices are based on our thinking and not on God's revelation.

The Proverbs of Solomon (*sepher mishle*) are also part of our own Holy Spirit-inspired Tenach. Here again we are told clearly of the fact that God has a Son. The inspired author asks:

> Who hath ascended up into heaven, or descended? who hath gathered the wind in his fists? who hath bound the waters in a garment? who hath established all the ends of the earth? what is his name and what is his son's name, if thou canst tell? (Proverbs 30:4).

Only God ascends into heaven and descends. Only God established the earth, and the *Ruach Ha-Kodesh*-inspired author wants us to know without a shadow of doubt that this God Almighty indeed has a Son!

Perhaps our minds have been influenced so much by the godless thinking of this world that we cannot imagine sonship without the natural process of human relations. But our own Torah, the Word of God, speaks of a spiritual sonship which is closer and more real than the physical, as the Prophet says:

> Can a woman forget her suckling child, that she should not have compassion on the son of her womb? yea, they may forget, yet will I not forget thee (Isaiah 49:15).

Fact is fact. It may be ignored or even rejected, but it cannot be changed. Ultimately, we will realize our mistake that we have ignored God's clear teaching in His Word and leaned instead on our own thinking and imagination. We are told by Isaiah the prophet that one time we will sing with joy, saying:

> For unto us a child is born, unto us a son is given: and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called Wonderful, Counseller, The mighty God, The everlasting Father, The Prince of Peace (Isaiah 9:6).

We appeal to you now to consider these clear facts from the Holy Scriptures. Let God be true in your life whatever the consequences. We ask you to follow the facts of God's Word. Please write to us.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.
236 WEST 72nd STREET
NEW YORK, N. Y.

Published monthly to make known to Israel the truth concerning the Messiah.

COME TO OUR MEETINGS

New York Area:

Manhattan, Beth Sar Shalom, 236 West 72nd St., 10023
Rev. Martin M. Rosen. Tel: 362-7201

Coney Island, 3116 Neptune Ave.
Miss Hilda Koser. Tel: ES 2-2749

Hollis, 88-40 192nd Street.
Rev. William Ennis. Tel: 479-4565

Huntington Station, L. I.
'Beth Sar Shalom' 27 Liberty Street.
Mrs. Clara Rubin. Tel: HA 7-1825

Levittown, L. I., 6 Parkside Drive.
Miss Ruth Wardell. Tel: PErshing 5-4577

New Jersey:

Collingswood, 118 E. Stiles Avenue.
Rev. Francis E. Walz. Tel: UL 4-1215

West Orange, 71 Fitzrandolph Rd.
Rev. Martin M. Rosen. Tel: 212-362-7201

California:

Hollywood, 6136 Lexington Avenue.
Rev. Harold Sevener
Tel:HOllywood 2-2263

Illinois:

Chicago, 6057 N. Kedzie.
Mr. Harry Jacobson. Tel: 338-5959

Kansas:

Prairie Village, 4004 W. 66th Street.
Mr. Arthur Katz. Tel: 262-6894

Minnesota:

Minneapolis, 6212 Minnetonka Blvd.
Rev. David Woods. Tel: 929-2036

Pennsylvania:

Pittsburgh, 5808 Beacon Street.
Rev. Henry Johnson. Tel: 521-8381

Texas:

Dallas, 5324 Northwest Highway.
Dr. Thomas S. McCall. Tel: 369-3274

Washington, D. C.:

5917 16th Street, N.W.
Rev. Robert Miller. Tel: 726-4909

כיין פאַר די זינד פון ישראל. דאָס איז קלאָר באַשריבן אין ספר ישעיה נ"ג. דער נביא באַשרייבט דאָרטן ווי אַזוי ער איז געווען פאַרוואָרפן און פאַראַכט פון מענער; אַז ער איז געפירט געוואָרן ווי אַ לאַם צום שעכטן און אַזוי ווי אַ שאָף איז פאַרשטומט פאַר די וואָס שערן זיין וואָל, אַזוי אויך האָט ער זיין מויל ניט געעפנט. די גמרא אין סנהדרין צ"ח זאָגט אַז דער משיח איז „„דער מצורע פון דעם הויזגעזינט פון רבי דאָס הייסט ער שטאַמט פון דוד המלך; ווייל אַזוי איז געשריבן אין ספר ישעיה נ"ג 'אָבער דאָס האָט ער אונדזער קראַנקשאַפט געליטן, און אונדזערע ווייטאָקן, זיי האָט ער געטראָגן, בעת מיר האָבן אים גערעכנט פאַר אַ געפּלאָגטן (נגוע), פאַר אַ געשלאָגענעם פון גאָט און געפייניקטן"'!

קיין צווייפל אויך ניט אין דער גמרא אַז דער פסוק אין זכריה י"ב: 10 באַציט זיך צו מישיחן. די גמרא זאָגט:

דאָס וויינען און קלאָגן באַציט זיך צו משיח בן יוסף, און דאָס איז איינשטימיק מיטן פסוק אין זכריה י"ב: 10 והביטו אלי את אַשר דקרו, זיי וועלן קוקן צו מיר וועמען זיי האָבן דערשטאָכן, און וועלן קלאָגן אויף אים ווי מע קלאָגט אויף אַן איינאייניקן (סוכה דף נב: א).

אָבער ווי זיכער עס זיינען אַלע אויבנדערמאָנטע באַווייזן אַזוי זיכער איז אויך דער פאַקט אַז משיח דאַרף קומען איידער טיטוס הרשע האָט צעשטערט דעם בית שני, דעם צווייטן בית המקדש אין ירושלים. דאָס איז זייער קלאָר אין דער תורה, אַן אין די נביאים און אויך אין די כתובים, דאָס הייסט אין דריי טיילן פונעם תנ"ך.

עס איז געשריבן אין דער תורה, ווען יעקב אָבינו האָט נבואות געזאָגט, אַזוי צו זאָגן:

לא יסור שבט מיהודה, דער צעפּטער וועט ניט אָפּגעטאָן ווערן פון יהודה און דער געזעצגעבער פון צווישן זיינע פיס, ביז שילה (דער מלך משיח) וועט קומען און צו אים וועלן די פעלקער זיך איינזאַמלען (בראשית מ"ט: 10).

עס איז קלאָר אַז שילה, דער מלך משיח וועמען די פעלקער געהאָרכן און זאַמלען זיך איין צו אים, ער מוז קומען ווען עס איז נאָך פאַראַן אַ פאָרם פון מלכות אין יהודה, און ניט נאָכדעם ווען אַלע צעפּטער און מלכות סימבאָלן זיינען אָפּגענטאָן געוואָרן פון יהודה. עס קען אַנדערש ניט זיין.

שנוי בנביאים. עס איז איבערגעחזרט אין די נביאים, אַזוי ווי חגי הנביא זאָגט פאָראויס דורכן רוח הקודש, אַז משיח מוז קומען ווען דער בית שני וועט נאָך עקזיסטירן. מיר לערנען דאָרט:

כה אָמר יהוה צבאות, אַזוי זאָגט גאָט פון די הערשאַרן; נאָך איין קליינע ווײַלע, און איך שטורעם אויף די הימלען און די ערד, און דעם ים און די יבשה. און איך וועל אויפשטורעמען אַלע פעלקער, און קומען וועט די גלוסטיקייט פון אַלע פעלקער (חמדת כל הגוים), און איך וועל אָנפילן דאָס דאָזיקע הויז מיט פראַכט, זאָגט גאָט פון צבאות גרעסער וועט זיין די פראַכט פון דעם דאָזיקן לעצטן הויז ווי פון דעם ערשטן, זאָגט גאָט פון צבאות; און אין דעם דאָזיקן אָרט וועל איך געבן שלום, זאָגט גאָט פון צבאות (חגי הנביא ב': 6—9).

אַלזאָ משיח, חמדת כל הגויים, דער שר שלום, דאַרף קומען ווען דער בית המקדש וואָס איז געבויט געוואָרן אין חגים צייטן איז נאָך ניט חרוב געוואָרן. ער, משיח, דאַרף זיין די פראַכט פונעם צווייטן בית המקדש, אין פאַרגלייך מיט דער אויסערלעכער פראַכט פונעם ערשטן בית המקדש וואָס שלמה המלך האָט געבויט. אויב משיח איז ניט געקומען איידער דער בית שני איז חרוב געוואָרן דאַן האָט די דאָזיקע נבואה קיין זינען ניט.

משולש בכתובים. ווידער אַ דריט מאָל אין די כתובים געפינען מיר אַן ענלעכע נבואה וואָס גבריאל דער מלאך האָט מגלה געווען צו דניאל איש חמודות.

און נאָך די צוויי און זעכציק יאָרוואָכן וועט משיח פאַרשניטן ווערן, אָבער ניט פאַר זיך, און דאָס פאָלק פון אַ פירשט וואָס וועט קומען וועט צעשטערן די שטאָט און דאָס בית המקדש (דניאל ט': 26).

די שטאָט ירושלים און דער בית המקדש זיינען חרוב געוואָרן אונטער די רוימישע קיסרים וועספּאַזיאַן און טיטוס הרשע. אויב משיח איז ניט געקומען איידער דער בית המקדש איז חרוב געוואָרן דאַן איז די דאָזיקע נבואה ניט מקוים געוואָרן צולעצט באַטראַכט דעם דריטן פאַקט און באַווייז.

גאָט און דער בן־אלהים

יידן און מוסולמענער געפינען זיך איצט אין קאַמף וועגן דער עקסיסטענץ פון ישראל זעלבסט. אָבער אין איין אָנגעלעגנהייט טוען אַ טייל פון אונדז איינשטימען מיט אונדזערע לעבנס פיינט, נעמלעך, אַז גאָט ח"ו האָט ניט קיין זון. פאַרוואָס דאַרפן מיר מסכים זיין מיט זיי? די תורה זאָגט דאָך אַז ישראל זעלבסט איז גאָטס זון, זיין בכור:

זאָלסט זאָגן צו פרעהן, אַזוי האָט גאָט געזאָגט: מיין ערשטגעבאָרענער זון איז ישראל; און איך האָב צו דיר געזאָגט: לאָז אַוועק מיין זון... (שמות ד' 22, 23).

אויב אפילו ישראל זעלבסט איז אַ זון, זאָל דען משיח זעלבסט ניט זיין אויף אַ ספּעציעלן אופן אַ בן־אלהים, ער דאַרף דאָך זיין דער בעסטער און דער פולקאָמענסטער פון אונדזער גאַנצן פאָלק? אַט האָט איך די באַווייזן גאַנץ קלאָר אין אונדזער תנ"ך, אַז משיח דאַרף זיין דער בן־אלהים, דער זון פון גאָט. אין ספר תהילים פון דוד המלך לערנען מיר:

ואני נסכתי מלכי, דאָס האָב איך דאָך געזאַלבט מיין מלך אויף ציון מיין הייליקן באַרג. לאָמיר דערציילן פון דער באַשערונג: גאָט האָט מיר געזאָגט: מיין זון ביסטו, איך האָב היינט דיך געבאָרן (תהילים ב': 6, 7).

אַזוי האָבן מיר קלאָר אין ספר תהילים, וואָס אַ פרומער ייד זאָגט עס טעגלעך אָדער וויניקסטנס איינמאָל אַ וואָך, אַז דער מלך משיח איז טאַקע גאָטס זון, טראָץ אונדזערע פאַרבאַהאַלטן.

ספר מישלי איז אויך אַ חלק פון אונדזערע הייליקע שריפטן, כתבי קודש. ווידער לערנט אונדז דאָס ספר אַז גאָט האָט אַ זון. שלמה המלך פרעגט:

ווער איז אַרויף אויפן הימל, און אַראָפּגענידערט? ווער האָט געזאַמלט דעם ווינט אין זיינע פויסטן? ווער האָט איינגעבונדן די וואַסערן אין אַ טוך? ווער האָט אויפגעשטעלט אַלע עקן פון דער ערד? וואָס איז זיין נאָמען? און וואָס איז דער נאָמען פון זיין זון, אויב דו ווייסט? (משלי ל': 4).

נאָר גאָט זעלבסט קען גיין אַרויף און אַראָפּ אין די הימלען. נאָר גאָט האָט אויפגעשטעלט די גאַנצע וועלט און עס ווערט דאָ געזאָגט ברוח הקודש אַז דער אַלמעכטיקער גאָט האָט טאַקע אַ זון!

עס קען זיין אַז אונדזערע געדאַנקען האָבן זיך אַזוי אָנגעפילט מיט די זינדיקע מחשבות פון דער וועלט אַז ווען מיר דערמאָנען אַ זון, דענקען מיר באַלד וועגן דעם נאַטירלעכן ווענ פון קינד געבאָרן. אָבער די תורה רעדט וועגן אַ גייסטיקער זונשאַפט וואָס איז נאָענטער און האָט מער רעאַליטעט ווי פיזישע קינדשאַפט, אַזוי ווי ישעיה הנביא זאָגט:

קען אַ פרוי פאַרגעסן איר ברוסטקינד, ניט צו דערבאַרעמען דעם זון פן איר לייב? אַפילו די דאָזיקע זאָלן פאַרגעסן, וועל איך אָן דיך ניט פאַרגעסן (ישעיה מ"ט: 15).

באַווייז איז באַווייז. מען קען אַ באַווייז איגנאָרירן אָדער פאַרוואַרפן, אָבער מען קען עס ניט ענדערן. צולעצט וועלן מיר דערקענען אונדזער טעות. אַזוי זאָגט אויך דער נביא, איינמאָל וועלן מיר זינגען און זאָגן:

כי ילד יולד לנו, בן ניתן לנו... אַ קינד איז אונדז געבוירן געוואָרן, אַ זון איז אונדז געגעבן געוואָרן, און די הערשאַפט וועט זיין אויף זיין אַקסל, און מע וועט רופן זיין נאָמען: וואונדערלעך, בעל־יועץ, שטאַרקער גאָט, אייביקער פאָטער, שר שלום (ישעיה ט': 5).

ביטע, טראַכט וועגן די קלאָרע באַווייזן פונעם תנ"ך. שרייבט אונדז אַ בריוו.

וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם רֹעֶה אֶחָד יחזקאל ל״ד, 23	# רֹעֶה יִשְׂרָאֵל	אָנֹכִי הוּא הָרֹעֶה הַטּוֹב יוחנן י׳, 11

אַ מאָנאַטלעכע אויסגאַבע איפּצוקלערן דעם אמת וועגן משיחן

Subscription 50 Cents a Year. FEBRUARY 1969 VOL. 53—No. 6

גרויסע באַווייזן פון דער תורה

ירחמיאל פרידלאַנד

דער אַמעריקאַנער פּרעזידענט אברהם לינקאָלן איז באַקאַנט איבער דער גאַנצער וועלט, ווייל ער האָט באַפרייט די שוואַרצע שקלאַפן. דאָ אין אַמעריקע איז ער אויך באַרימט ווייל ער איז געווען אַ זייער ערלעכער מאַן, ער פלעגט לייגן אַכט אויף באַווייזן און ניט נאָר אויף מיינונגען פון מענטשן.

איידער ער איז געוואָרן פּרעזידענט, ווען ער איז געווען אַן אַדוואָקאַט, האָט איינער אים געבעטן אַז ער זאָל אים רעפּרעזענטירן פאַרן געריכט. ווען ער האָט אויסגעהערט זיין קליענטס אַרגומענט האָט ער צו אים אַזוי געזאָגט:

פונעם טעכנישן קוק־ווינקל קאָנט איר זיין גערעכט, אָבער ניט אין דער זאַך פון ערלעכקייט און גערעכטיקייט. איר וועט זיך מוזן זוכן אַן אַנדער אַדוואָקאַט. איך קען עס ניט טאָן, ווייל יעדעס מאָל ווען איך וועל שטיין פאַר די ריכטער וועל איך דענקען „לינקאָלן, דו ביסט אַ ליגנער" און איך דענק אַז איך וועל מיך פאַרגעסן און זאָגן עס הויך אויפן קול.

נאָך אַנאַנדערער ביישפּיל וועגן דעם ווי אַזוי ער האָט געלייגט אַכט אויף פאַקטן נאָר, ווערט אָנגעוויזן אין דעם בייפּאַל ווען אַ טייל מענטשן האָבן געוואָלט אויסאיבן אַ דרוק אויף אים אַז ער זאָל גיכער דערקלערן די עמאַנציפּאַציע פון שקלאַפן איידער דאָס לאַנד איז געווען דערצו צוגעגרייט. ער האָט זיי געפרעגט: זאָגט מיר, וויפל פיס וועט אַ שאָף האָבן אויב מיר וועלן רופן דעם ווידל אַ פוס? „פינף" האָבן זיי געענטפערט.

„ניין, איר האָט אַ טעות". האָט לינקאָלן געזאָגט, „ווען מען רופט אַ ווידל אַ פוס ווערט עס ניט געענדערט, עס בלייבט אַ ווידל".

אַזוי איז עס, אַ פאַקט איז אַ פאַקט, ניט אָפּהענגיק פון דעם וואָס מענטשן טראַכטן וועגן דעם. אַמאָל האָסן מיר די פאַקטן אָבער מיר קענען זיי ניט ענדערן. אונדזער דענקען דאַרף זיין איינשטימיק מיט די פאַקטן און ניט פאַרקערט. דעריבער ווילן מיר דאָ אייך פאָרשטעלן דריי אויסערגעוויינלעכע פאַקטן און באַווייזן, וועלכע קיינער קען זיי ניט פאַרלייקענען און איגנאָרירן.

די הבטחה פון אַ ברית חדשה

פאַראַן מענטשן וואָס מיינען אַז עס איז פאַראַן אַ יידישע תורה און אַ גויאישע תורה. דאָס איז אַ גרויסער טעות. ניט פאַראַן אַזאַ זאַך אין דער וועלט. אויף דער וועלט רופט מען די תורה „ביבעל", וואָס איז אַ גריכיש וואָרט און באַדייט „ספר־בוך". עס איז פאַראַן נאָר איין ספר אַזאַ, אַ יידיש ספר, ווייל סיי די ספרים פונעם תנ"ך ווי אויך די ספרים פונעם ברית חדשה זיינען אַלע יידישע ספרים. דער שליח שאול איש תרשיש זאָגט, „זיי — די יידן — זיינען אָנפאַרטרויט געוואָרן מיט די נבואות פון גאָט"
(ברית חדשה — רוימער 2:3)

אין דער ישיבה וואו איך האָב שטודירט אין וואַרשע, ווען איך בין נאָך געווען אַ יונגערמאַן, דאָרט איז מען געווען אַזוי פאַרנומען מיט די פּילפּולים פון דער גמרא און די מפרשים, אַז מיר האָבן ניט געהאַט קיין צייט צו לערנען תנ"ך. ווען די ציוניסטישע באַוועגונג האָט זיך פאַרשטאַרקט, האָט זיך אויך געשטאַרקט דער ווילן צו שטודירן תנ"ך, און נאָך מער די נביאים, ווייל דאָרט געפינען זיך קלאָר די הבטחות אַז ישראל וועט זיך אומקערן אין איר לאַנד אריין. און מיט דעם האָט זיך אויך אַנטוויקלט אַ פאַרלאַנג צו קענען די ספרים פונעם ברית חדשה.

אין דער תורה האָבן מיר די אָנווייזונג אויף „ברית ראשונים" דער ערשטער בונד אינעם ספר ויקרא כ"ו: 45. די תורה ווי מיר האָבן זי ווערט גערופן „דער ערשטער בונד — ברית". אָבער מיר האָבן אַ קלאָרע הבטחה פון אַ נייעם בונד אַ „ברית חדשה". אדרבא לאָמיר לערנען די ווערטער ווי זיי זיינען פאַרשריבן אין ספר פונעם נביא ירמיה ל"א: 30.

זע, טעג קומען, זאָגט גאָט, און איך וועל שליסן מיט דעם הויז פון ישראל, און מיט דעם הויז פון יהודה, אַ ברית חדשה — אַ נייעם בונד. ניט ווי דער בונד וואָס איך האָב געשלאָסן מיט זייערע עלטערן אין דעם טאָג וואָס איך האָב אָנגענומען זייער האַנט זיי אַרויסצוציען פון לאַנד מצרים; ווייל זיי האָבן פאַרשטערט מיין בונד, הגם איך בין געווען זייער האַר, זאָגט גאָט. נייערט דאָס וועט זיין דער בונד וואָס איך וועל שליסן מיט דעם הויז פון ישראל נאָך יענע טעג, זאָגט גאָט: איך גיב אַריין מיין תורה אין זיי, און אויף זייער האַרצן וועל איך זי אויפשרייבן; און איך וועל זיי זיין צום גאָט, און זיי וועלן מיר זיין צום פאָלק (ירמיה ל"א 30—32).

דער ערשטער און צווייטער בונד זיינען איין ספר; דער בונד פון געזעץ און דער בונד פון גענאָד (חסד). דער ערשטער ברית איז אַ בונד פון הבטחה און דער צווייטער איז אַ בונד פון דערפילונג. דער ערשטער בונד איז געווען די האָפנונג אויף משיחן אַז ער וועט קומען און שטאַרבן אַ קרבן פאַר אונדזערע זינד; דער צווייטער בונד דערציילט אונדז ווי אַזוי עס איז געשען און אַלץ איז שוין דערפילט געוואָרן אין ישוע המשיח, גאָטס קרבן פאַר אונדזערע זינד. האָט איר שוין אַמאָל געלייענט דעם ברית חדשה, דעם צווייטן חלק פון אונדזערע כתבי הקודש? אויב איר לייענט ניט דעם ספר, דאַן פאַרלירט איר די מיינונג און די דערפילונג פונעם תנ"ך, די כיתבי הקודש.

אַ צווייטער פאַקט איז אַז

משיח איז שוין געקומען

געלערנטע פרומע יידן ווייסן גאַנץ גוט אַז משיח דאַרף ליידן אומבאַשרייבלעכע ליידן און

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York, N. Y. 10023
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.